

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-1

5.1.2026

Tryg Forsikring NUF

Bilansvar

Kollisjon – forbikjøring – bevisbyrde – bal. § 8.

Klager var involvert i en trafikkulykke. Kollisjonen oppstod i forbindelse med at motparten foretok en forbikjøring på klagers venstre side på en rett veistrekning. Partene var uenige om hvem som kom over i den andres kjørefelt. Det forelå to felles undertegnede skademeldinger, hvorav den ene ble påtegnet av klager etter signering. Foretaket anførte at hendelsesforløpet fremsto som uklart, og at hver av partene derfor måtte bære sitt eget tap. Klager var uenig og anførte at motpartens farlige forbikjøring og manglende oversikt skapte ulykken. Nemnda kom til at foretakets ansvarsvurdering var korrekt, og viste til at klager ikke hadde sannsynliggjort at motparten hadde handlet i strid med trafikkregler eller opptrådt uaktsomt.

Saksfremstilling

Det oppstod en kollisjon 12.2.25 mellom klagers bil (A) og motpartens bil (B) i forbindelse med en forbikjøring.

Det ble fremlagt to signerte skademeldingsskjemaer i saken. I det første skjemaet hadde begge parter krysset av i pkt. 12 nr. 11, «Kjørte forbi». Motparten oppga skader på felg, dører, speil og skjerm og skrev følgende merknad: «Øker fart under forbikjøring og skiftet kjørefelt. Kjører inn i min høyre side». Til skjemaet var det vedlagt en skisse som viste bil B plassert i motsatt kjørefelt med pil rett frem. Bil A var tegnet delvis over den stiplede midtlinjen i høyre felt, med pil i retning venstre kjørefelt.

Det andre skjemaet inneholdt i tillegg utfyllende opplysninger fra klagers side av skademeldingen. Her var det oppgitt skader på front, demper, felg, skjerm, speil og dekk. I beskrivelsesfeltet var det skrevet: «Fører B kjører forbi og rakk ikke å plassere seg i feltet da en annen bil kom». Dette skjemaet inneholdt også en ny skisse, merket med klagers «perspektiv». Skissen viste bil B i venstre kjørefelt, noe foran bil A, med pilretning motsatt av den som fremgikk av den første tegningen.

På s. 2 i skademeldingen utfylt 12.2.25 beskrev motparten hendelsesforløpet slik:

Jeg tar igjen bil A som kjører under fartsgrensen. Bil A reduserer farten ytterligere til ca 20 km/h der fartsgrensen er 40 km/h. Jeg blinker og legger meg over i venstre kjørebane og starter en forbikjøring. Når jeg nesten har passert bil A øker fører av bil A farten og legger seg plutselig over på min side og kjører inn i min høyre side av bil B.

Klager fylte ut s. 2 i sin skademelding 25.2.25, og oppga følgende hendelsesforløp:

Jeg kjørte i en smal toveis skolevei da en bil bak meg holdte svært kort avstand. Han forsøkte å kjøre forbi meg på venstre side samtidig som en bil kom imot fra motsatt retning. Det var ikke nok plass for han og han kolliderte med venstre frontside på bilen min.

Klager hadde tegnet forsikret i Storebrand Forsikring AS, mens motparten var forsikret i Tryg Forsikring NUF (heretter «foretaket»). Foretaket bemerket overfor Storebrand at det så ut til at klager hadde gjort endringer på skademeldingen etter signering. Storebrand oversendte klagers forklaring 13.3.25, hvorfra det hitsettes:

Da vi fylte ut skademeldingen, kom politiet og ba oss flytte oss til et annet sted for ikke å hindre trafikken. Vi kjørte derfor til en parkeringsplass, og der fylte faren og sønnen ut skjemaet i sin egen bil. Etter at vi var ferdige, signerte jeg dokumentet, men jeg sa tydelig at jeg ikke var enig i tegningen de hadde laget. Spesielt fordi de tegnet en pil som viser at jeg svingte til venstre, noe som er helt ulogisk.

...

Jeg vil understreke at jeg ikke gjorde noen endringer i den felles skademeldingen etter signering. Jeg tegnet kun en egen skisse for å forklare min versjon av hendelsen, noe en forsikringsansatt på telefonen sa at jeg hadde rett til. Det ble ikke nevnt at det var ulovlig å lage en egen forklaring etter signering. Jeg fikk også beskjed om at jeg ville få en saksbehandler til å gå gjennom saken, der jeg kunne forklare min versjon i detalj.

...

Foretaket avviste ansvar overfor Storebrand 20.3.25, og saken ble løst med at hver part måtte dekke egen skade.

Klager brakte saken inn for Finansklagenemnda 11.4.25.

Klager har i det vesentlige anført at motparten må bære fullt ansvar for sammenstøtet. Klager kjørte på en skolevei med fartsgrense 40 km/t da motparten forsøkte å kjøre forbi på venstre side samtidig som en tredje bil kom i motsatt retning. Motparten klarte ikke å plassere seg tilbake i kjørefeltet og kolliderte med klagers bil. Under utfylling av skademeldingen ble bilene flyttet på politiets anvisning. Motparten hadde da mulighet til å endre skjemaet og tegnet en pil som feilaktig indikerte at klager skulle ha svingt til venstre, noe han aldri gjorde. Klager signerte i god tro, men gjorde det klart at han var uenig i fremstillingen. Skademeldingen manglet også vesentlig informasjon om dato og skader på klagers bil. Klager mener motpartens farlige forbikjøring og manglende oversikt skapte ulykken, og at ansvaret ikke kan skyves over på klagers bil. Dokumentet må derfor anses som ugyldig dersom den ene parten kan endre det etter signering, og klager bør få mulighet til å legge til sin versjon. Veien har høyrevikeplikt, noe som understreker risikoen ved motpartens manøver.

Foretaket har i det vesentlige anført at klager ikke har sannsynliggjort ansvar for motparten. Skademeldingsskjemaet klager oversendte inneholdt de samme opplysningene som motpartens skjema, men med mye ny informasjon, noe som tyder på at det er endret etter signering. Det felles signerte skademeldingsskjemaet, som er utarbeidet nær hendelsestidspunktet, skal tillegges betydelig vekt i tråd med nemndspraksis. Klagers påstand om at han muntlig uttrykte uenighet ved signering, kan ikke tillegges vekt. Skjemaet viser at skaden oppstod da motparten kjørte forbi, med klagers bil delvis over stiplede linjer og svingende mot venstre. Klagers forklaring om at motparten kolliderte med hans venstre front på grunn av en møtende elbil, har ingen støtte i det felles signerte skjemaet.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets ansvarserkjennelse er i tråd med bal. § 8.

Nemnda slutter seg til sekretariatets vurdering:

Ansvarsfordeling i bilkollisjonssaker reguleres av bilansvarsloven (bal).

Spørsmålet er om foretakets ansvarserkjennelse er i tråd med bal § 8.

Kort oppsummert er ansvar etter denne bestemmelse betinget av enten utvist uaktsomhet (a), teknisk svikt (b) eller brudd på trafikkreglene (c). Hvis begge parter forhold tilsier at de kommer inn under et eller

flere av disse alternativene, så skal det foretas en skyldfordeling etter annet ledd i samme bestemmelse.

Det er kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. I dette ligger det at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har vært uaktsom eller overtrådt trafikkreglene for å kunne få dekket skaden av motpartens foretak. Klarer ingen av partene å sannsynliggjøre dette, vil man etter de alminnelige bevisregler falle ned på utgangspunktet om at hver part bærer sin egen skade. Om det finnes felles undertegnet skademelding danner den alltid hovedgrunnlaget for avgjørelsen.

I denne saken har vi fått fremlagt to signerte skademeldingsskjemaer. Skademeldingsskjemaet du oversendte inneholder de samme opplysningene som motpartens skjema, men med ytterligere informasjon, hvilke tyder på at det er endret etter signering. Følgelig er det det første skademeldingsskjemaet som ble fylt ut og signert av partene i felleskap, som danner utgangspunktet for ansvarsvurderingen.

I skademeldingsskjemaet har begge parter krysset av for 'Kjørte forbi', uten å gi nærmere opplysninger om skyldspørsmålet. Skjemaet inneholder en skisse som viser kjøretøyenes plassering før sammenstøtet. Skissen illustrerer motpartens bil i motsatt kjørefelt med pil rett frem, mens din bil er plassert delvis over den stiplede midtlinjen i høyre felt, med pil mot venstrefeltet. Skissen angir imidlertid ikke kjøretøyenes posisjon i kollisjonsøyeblikket. På bakgrunn av de begrensede opplysningene i skademeldingen fremstår det derfor uklart hvilken part som var nærmest til å bære ansvaret for trafikkuhellet.

For ordens skyld bemerkes det at opplysningene i det andre skademeldingsskjemaet, herunder beskrivelsen av skadene på din bil, dine kommentarer og skissen merket med ditt 'perspektiv', heller ikke bidrar til å avklare skyldspørsmålet, men snarere understreker at partene har ulik oppfatning av hendelsesforløpet.

Du forklarer at kollisjonen skjedde på en skolevei med fartsgrense 40 km/t, da motparten forsøkte å kjøre forbi på venstre side samtidig som en bil kom imot. Motparten klarte ikke å legge seg tilbake i eget felt og traff din bil. Motparten bestrider dette og forklarer at han tok igjen din bil, som kjørte sakte, la seg ut for forbikjøring, og at du økte farten og svingte mot venstre idet han passerte, slik at du traff høyre side på hans bil.

Partenes forklaringer om sammenstøtet er følgelig motstridende, og det foreligger ingen nøytrale vitner, videobevis eller fagkyndige vurderinger som kan sannsynliggjøre hvilken forklaring som fremstår mest korrekt.

Etter gjennomgang av sakens dokumenter finner vi at du ut fra alminnelige bevisbetraktninger ikke har sannsynliggjort at motparten har handlet i strid med trafikkregler eller opptrådt uaktsomt. Som nevnt vil vi ved behandling av saker kun forholde oss til den skriftlige dokumentasjonen som partene har innhentet og fremlagt. Felles skademelding gir begrenset med informasjon om skyldspørsmålet. Det foreligger motstridende forklaringer, og det er ikke fremlagt nøytrale vitneforklaringer eller andre teknisk bevis som kan bekrefte noen av partenes påstander. Ettersom nøyaktig plassering og fart på kjøretøyene idet uhellet oppstod for øvrig er uklart, så er det ikke mulig å konkludere med ansvar i saken. Tilfellet må derfor løses med at hver part bærer sin egen skade, jf. bal. § 8.

Finansklagenemnda har i en rekke avgjørelser der det foreligger motstridende forklaringer, konkludert med at hver part må bære egen skade da det ikke er ansett å foreligge tilstrekkelig dokumentasjon for at noen av partene har opptrådt uaktsomt eller brutt trafikkreglene. Fra nemndas side er det i slike tilfeller konkludert med at en må falle ned på hovedregelen i bal. § 8, som er at hver part bærer egen skade.

Til støtte for dette kan det vises til tidligere nemndavgjørelsen **FinKN 2018-167** som gjaldt ansvarsfordelingen etter sammenstøt mellom klager og motpartens kjøretøy. Kollisjonen oppstod i forbindelse med motpartens forbikjøring av klager på en rett strekning. Partene var uenige om hvem som kom over i den annens kjørefelt. Det forelå to felles undertegnede skademeldinger, hvorav den ene var påtegnet av motparten etter signering, og den andre ikke bidro med å fastslå bilenes plassering. Nemnda kom til at det ikke var dokumentert ansvarsgrunnlag for noen av partene og at de derfor måtte bære egen skade. Fra nemndas avgjørelse hitsettes:

Partene har forskjellig forklaring på hendelsesforløpet. Ingen av partene har fremlagt eksterne holdepunkter for å underbygge sin fremstilling. Dette betyr at det ikke er dokumentert ansvarsgrunnlag for noen av partene. I slike tilfeller må man falle tilbake på lovens hovedregel om at hver part bærer sin skade, jf. FinKN 2017-814.

Foretakets standpunkt synes derfor å være korrekt, og vi ser derfor ikke grunn til å ta saken nærmere opp med foretaket.

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).